

"Bohemi" sisust.

I vaatus. Külmas ja rõskes katusekambris istuvad Marcel ja Rodolphe. Schannard viibib juba kolm päeva teadmata kus, kuna Colline on läinud pandimaja raamatuid müüma, et vähegi kütet ja toidupoolist muretseda. Külma tõttu ei edene maailmine kuidagi ja mõlemad kiruvad. Marcel tahab ahjukütteks ohverdada tooli, kuid Rodolphe pakub selleks oma draama, naljatades, et armastusest hõõgub luule rohkem sooja annab. Vaatuste kaupa hakatakse põletama poeedi „geniaalset“ vaimustunlust.

Tuleb Colline. Tema käik oli asjata, sest iga pandimaja oli kinni. Kui sõbrad parajasti põleva draama üle võllanaja heidavad, ilmub äkki Schannard kahe pakikandja saatel. Tunnakse puud, veini, sööki, sigareid jne.

Nüüd läheb pidu lahti. Schannard jutustab oma seiklustest, kuidas ta hinnas hulkudes kohanud kellegi napaka inglase, kes ostinud endale klaverimängijat. Inglise oli ostnud kelleltki väljateeninud näitlejatarilt papagoi, kes oskas peast perenaise kogu repertuaari. Seda vadistas papagoi ööd kui päevad. Inglise otsustas siis papagoile kätte maksta — surgu lind muusika-surma. Selleks palkas ta Schannardi, et see talle kolm ööd-päeva heitredeleid mängiks. Kuna aga lind surmale ei mõelnudki, siis sobitas Schannard tutvuse kammernetisiga, kes muutes linnule rotimütki.

Schannardi seiklusrõhkest jutustusest ei tee keegi välja, vaid kolm sõpra asuvad suurima südamerahuga täitma nälginud kõhtu.

Schannard teeb ettepaneku juua kodus, aga süüa väljas. Ettepanek võetakse halluuga vastu, ent hetkel, kui neli sõpra klaasid kokku löövad, koputatakse äkki uksele. Tuliija on majaperemees Benoit, kes lahkest nõuab kolme kuu maksmata tüüri õlendamisest. Peremees joo-detakse kavalalt purju, luuletatakse tema arvele olematud seiklusi

ning visatakse lõpuks kui patune abielurikkujä „õljasar“ ja süütust ruumist välja.

Sõbrad lahkuvad. Vaid Rodolphe jääb lõpetama ajalehe artiklit jällegi koputatakse. Seekord on koputajaks kõrvaltoas elav Mimi, kellel trepist tulles kustus küünal ja kes palub seda uuesti süüdata. Mimi'd tabab hetkeline nõrkus, toavõti ja küünal kukuvad. Olles veidi puhunud ja küünla süüdanud, tänab Mimi poeeti ja lahkub, unustades võtme.

On ilmne, et Mimi tegi seda meelega, huvitades noorest poeedist Rodolphe otsustab kasutada juhust, kustutab oma küünla samuti meelega ning teeskleb võtmeotsimist Mimiiga kaasa. Leiabki selle, kuid varjab seda. Vaatuse lõpuks on mõlemad „üksteist leidnud“.

II vaatus. Laat ühe kohviku esisel platsil. Rahvas tungleb poodide ja tänavkauplejate ümber. Ka Schannard, Marcel ning Colline ilmuvad laadale ja otsivad enestele vaba lauda. Veidi hiljem tulevad Rodolphe ja Mimi. Rodolphe esitab sõpradele Mimi'd, kes võetakse tseremoniaalselt sõpruaringi uueks liikneks vastu. Tellitakse veini ja sööke. Seal ilmub äkki Musette, Marceli endine armsam, kellegi pentsiku vanema krahvi saatel. Nähes Marceli ärkab Musette'is kirg Marceli endale tagasi võtta. See läheb tal ka korda ning vaatuse lõpuks tõestub Musette'i hästi iseloomustav lause Murger'ilt: Musette'il oli palju armsamaid, kuid kõik need olid vaid värsid, mis lõppesid ühe refrääniga — Marcel.

III vaatus. Kaks ruud on möödunud vaesuses, puuduses, tülitsemises ja armukadeduses. Marcel ja Musette elavad kuskil linnääärses kõrtsis ja järjekordse tuli järele on ka Rodolphe nende juure tulnud, jättes maha Mimi. Mimi palub Marcelilt abi ja Marcel lubabki püüda mõjutada Rodolphe'i. Ta manitseb Rodolphe'i loobuma asjatust armukadedusest. Viimane ei eitagi armukadeduse olemasolu, kuid põhjendab oma käitumist Mimi suhtes tema haigusega. Rodolphe väidab, et tema viiertsu elulooa niiskus võiks kujuneda Mimiile hauaks. Mõte Mimi surmale täidab Rodolphe'i kurbusse ja meeleheitlega. Mimi juhtub kuulma seda juttuajamist ning siis selgub ka temale endale esmakordselt ta lootuse tuu tervislik seisukord. Mimi otsustab loobuda Rodolphe'ist, et mitte teada koormata. Marcel ja Musette kisklevad järjekordselt ning lahkuvad ükssteisest riisus.